

ĐỀ TÀI 8:

CÂU CHUYỆN BABEL

Sự bất tuân của con người đối với Thiên Chúa đã khiến cho con người không còn xứng đáng sống trong Vườn Địa Đàng. Vì sự ngạo mạn của mình, con người đã tiếp tay cho tội lỗi xâm nhập vào thế gian, phá vỡ đi cấu trúc tuyệt đẹp ban sơ của công trình Tạo Hóa. Từ nay, con người phải lao động vất vả mới có miếng cơm. Bản chất của con người vốn đã yếu đuối, nay lại phải gánh thêm những gánh nặng của mưu sinh và trách nhiệm. Một khi tương quan với Thiên Chúa bị tổn thương, tương quan giữa con người với nhau cũng không còn bền chặt: vợ chồng cãi vã, anh em giết nhau, đổ lỗi cho nhau. Con người như thể cứ loay hoay mãi trong cái vòng lẩn quẩn của tội lỗi, của vong ân mà không sao thoát ra được.

Sách Sáng Thế có thuật lại cho chúng ta một câu chuyện vừa bi vừa hài, câu chuyện về một cái tháp có tên là Babel. Ngày ấy, con người vẫn nói với nhau cùng một thứ tiếng. Họ hiểu nhau và rất đồng lòng với nhau. Tiếc thay, cái đồng lòng mà con người có lúc ấy là nỗ lực chống lại Thiên Chúa. Họ có tham vọng muốn xây một cái tháp cao thật cao, cao đến tận trời xanh, đến tận ngai Thiên Chúa. Họ nhất quyết không chịu thua Thiên Chúa. Họ muốn vị trí của họ phải ngang bằng với Thiên Chúa, một tham vọng thật quá sức kinh khủng! Thế rồi, họ cất công mang vật liệu đến, ngày từng ngày nỗ lực chất đá lên cao. Họ làm việc rất nhiệt tình, với một hy vọng rằng ngày nào đó, khi ngọn tháp của họ đã vươn tới trời, họ sẽ cho Thiên Chúa biết là họ không tầm thường và nhỏ bé như Thiên Chúa vẫn

ngữ. Kết cục của cái tham vọng vô hạn và ngông cuồng ấy của con người là con người bỗng dung trở nên nói những thứ tiếng khác nhau. Chẳng ai hiểu ai nữa. Con người lại tiếp tục chia rẽ, xâu xé nhau. Công trình phải bỏ lại dang dở mà tình thân năm xưa cũng chẳng còn.

Các bạn trẻ thân mến,

Mỗi khi chúng ta quá tự tin bản thân, mỗi khi chúng ta nỗ lực để trở thành thành trung tâm của vũ trụ, hay mỗi khi chúng ta muốn người khác phải nể trọng mình, ấy là khi chúng ta đang xây những tòa tháp như trong câu chuyện vừa rồi. Tin vào bản thân là điều cần thiết, nhưng khi ta quá tự tin đến độ không còn khiêm nhu cậy nhờ vào sức Chúa, ta đã tự cho phép mình trở thành thiên chúa rồi. Chỉ có Chúa là Đấng cao vượt trên mọi sự và là Đấng duy nhất phải được tôn thờ. Khi ta muốn mình ở trên người khác, muốn người khác nể trọng ta, ta cũng đã tự xếp mình ngang hàng với Thiên Chúa. Hình ảnh dang dở của tháp Babel nhắc nhở chúng ta rằng bất cứ hành vi nào xuất phát từ tham vọng và sự ngạo mạn của ta, đều sẽ dẫn đến thất bại và đổ vỡ.

Khi con người chống lại Thiên Chúa, tự khắc con người cũng sẽ chống lại nhau. Một trong những nguyên do dẫn đến những chia rẽ của con người là “con người không hiểu nhau”. Không hiểu nhau chưa hẳn là do ta sử dụng những ngôn ngữ khác nhau. Có những khi chúng ta nói cùng một ngôn ngữ, nhưng đã không hiểu nhau. Hiểu nhau là kết quả của một cuộc gặp gỡ giữa con tim, là sự đồng điệu của tâm hồn, vượt trên những biểu hiện của nguyên lý âm

thanh. Hai người yêu nhau, đôi khi không cần phải nói với nhau nhiều lời, họ cũng cảm nhận được tình yêu từ phía người kia. Ta không hiểu nhau, là vì ta còn ở bên ngoài thế giới của người kia. Và khi ta không hiểu nhau, ta bỏ mặc mọi người, chỉ lo đi tìm và vun đắp cho một cõi hạnh phúc của riêng ta.

Khác với chúng ta, Giêsu lúc nào cũng là một con người thấu hiểu người khác. Giêsu biết các tông đồ có động lực chưa đủ trong sáng khi theo Ngài, nhưng vì hiểu cho sự nông cạn của các ông, Giêsu vẫn kiên trì dạy dỗ. Giêsu hiểu được tâm trạng của những người bị bệnh phong hủi khi bị xã hội ruồng rẫy, nên Giêsu không đứng đàng xa mà làm cho họ được sạch. Trái lại, Ngài đến gần, đụng chạm đến họ, đưa họ về với phẩm giá làm người. Giêsu hiểu được cảm giác của một người bị bại liệt trong nhiều năm kinh khủng như thế nào, nên không cần đợi đến ngày mai, nhưng trong chính ngày hôm nay, trong ngày Sabat này, Giêsu đã chữa lành cho người ấy, bắt chập những bắt bẻ của giới luật sĩ và kinh sư. Giêsu hiểu được nỗi lòng của người phụ nữ ngoại tình, nên thay vì kết án như luật chi định, Giêsu đã trao ban cho chị một niềm hy vọng mới: chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa. Giêsu hiểu người khác là vì trái tim của Giêsu đầy ắp tình yêu.

Ước gì mỗi người chúng ta, nhờ luôn quy hướng về Chúa, mà cũng trở nên một người hiểu cho hoàn cảnh của người khác, không vội kết án, nhưng luôn biết sẻ chia. Chỉ có tình yêu mới có thể nối kết chúng ta, và giúp chúng ta đập tan đi những tòa tháp Babel là biểu tượng của thói ngạo mạn của ta với Chúa và sự chia rẽ giữa ta với nhau.